

Første Næstformand (Vanggaard): Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Forespørgeren (Aksel Larsen): I sine almindelige, nærmest principielle Betragtninger i Eftermiddags udtrykte Justitsministeren, at det vilde ikke være nok for en ansvarlig Minister i en saadan Sag at være dækket af et parlamentarisk Flertal, der godkendte hans Handling, det var ubetinget nødvendigt under alle Omstændigheder, at Handlingen var formelt, altsaa juridisk uangribelig. Vi har gennem Debatten her faaet bekræftet, at dette sidste absolut ikke er Tilfældet, men at Ministeren ganske vist synes at være dækket af et parlamentarisk Flertal og aabenbart slaar sig til Taals dermed. Vi faar dette bekræftet ved de Taler, som er holdt her.

Tydeligst bekræftedes det af Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Sagen er jo i sig selv af tilstrækkelig stor Betydning til, at det ærede Medlem kunde være kommet ind paa dens juridiske Realiteter. Det vilde ogsaa være paa sin Plads af Hensyn til Offentlighedens Mening om Sagen, at det ærede Medlem, som sit Partis Ordfører gjorde dette, for at Det radikale Venstres Medlemmer og Tilhængere ude over Landet kan se, at der virkelig er et reelt Holdpunkt for Partiets Godkendelse af Ministerens Handling. Fra ethvert Synspunkt set burde det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen have givet en udførlig og for hele Offentligheden forstaaelig Begrundelse af, hvorfor han mener, at Ministeren har handlet i Overensstemmelse med Loven. Det gjorde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem gik op og afgav en ganske formel, kortfattet Erklæring: Vi tager Ministerens Redegørelse til Efterretning. Færdig! Ja, der ligger i den Maade at godkende en Ministers Handlemaade paa en sagligt dundrende Kritik af Ministerens Fejl. Men paa den anden Side viser det jo, at Det radikale Venstre er gaaet ind paa, uanset Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af Ministerens Handling, at dække ham ved en parlamentarisk Afstemning her i Tinget.

Det Indtryk faar man ogsaa, naar man hører det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, der selv er Jurist og derfor maatte

forudsættes, dels virkelig at kunne gaa ind paa denne Sags juridiske Side og dels at kunne tage Stilling i hvert Fald til det, jeg havde haft Løjlighed til at fremføre. umiddelbart før det ærede Medlem tog Ordet. Men noget saadant gjorde det ærede Medlem aldeles ikke. Det ærede Medlem havde en i Forvejen udarbejdet kortfattet Tale, hvori han meget tørt, og ret daarligt, gav Ministeren sin Tilslutning og udtalte, at Nævningeinstitutionen burde værnes mod Angreb — og saa var det ærede Medlem færdig.

Jeg føler kun Trang til at beskæftige mig med to af de Ting, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde. Det ene er dette med de ensidige Paragrafdyrkere, som Ministeren ogsaa har været ude imod. Jeg troede, det var Justitsministerens Opgave at sørge for, at Paragrafferne blev overholdt. Jeg troede ikke, det var saadan, at man kunde angribe dem, der forlanger Paragrafferne respekteret og hæfte saadanne Udtryk som ensidige Paragrafdyrkere paa dem. Det synes imidlertid det ærede Medlem.

Det ærede Medlem vendte sig meget stærkt imod Angrebene paa Nævningerne og erklærede, at man kunde ikke finde sig i, at en hvilken som helst Nævningekendelse kan blive undergravet ved offentlig Agitation o. s. v. Det Synspunkt skulde det ærede Medlem have fremført noget før, f. Eks. dengang en Nævningedomstol blev voldsomt kritiseret i den konservative Presse, fordi den havde frifundet Lægerne Leunbach, Hostrup og Carl Jørgensen i i den første Leunbach-Sag. Da var der ingen Grænser for det Væld af Uhumskheder, den konservative Presse udøste over Nævningerne; men da saa man hverken den nuværende Justitsminister eller den tidligere Justitsminister eller det nuværende ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard optræde imod disse Angreb og sige: Respekt for Nævningeretten! Maa vi faa Nævningerne beskyttet! Nej, for dengang laa der ikke nogen politisk Interesse for Justitsministeren i at optræde, og derfor tav man stille.

Det ærede Medlem Hr. Løje talte meget vagt, havde meget stor Sympati for Justitsministeren og meget lidt Sympati for Læge Gundtoft. Men jeg fik dog det ud af det, at det ærede Medlem ikke kunde føle sig tilfredsstillet hverken ved Justitsministerens